

موانع موجود سازمان ملل در زمینه پایداری

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

صنعت نساجی و پوشاک و اهداف توسعه پایا کرد و مشخص شد که تحقق این اهداف با موانعی روبرو می باشد. اما این موانع چیست و چگونه می توان تا پیش از سال ۲۰۲۳ به اهداف تعیین شده دست پیدا کرد؟

بحران انرژی

در چند سال گذشته شاهد چالش‌های غیرمنتظره‌ای در صنعت بوده‌ایم برای

مجمع عمومی سازمان ملل در سال ۲۰۱۵، ۱۷ هدف جهانی به هم پیوسته را با عنوان اهداف توسعه پایا منتشر کرده است. این اهداف نقشه رسیدن به «آینده‌ای بهتر و پایدارتر برای همه مردم جهان» تا سال ۲۰۳۰ می‌باشد.

هدف شماره ۹ در میان این اهداف از همه بیشتر با صنایع نساجی و پوشاک مرتبط است: صنعت، نوآوری و زیرساخت برای «ایجاد زیرساختی انعطاف پذیر، ترویج صنعتی سازی پایدار و انحصاری و پرورش نوآوری».

در ماه می ۲۰۲۲ WTiN شروع به بررسی ارتباط بین نوآوری های جدید در

مثال پاندمی کووید-۱۹، جنگ بین روسیه و اوکراین و بحران انرژی. تصور این که موارد ذکر شده بر صنعتگران تاثیری ندارد، مضحک است.

شرکت‌ها برای مدیریت دوران‌های مشکل ساز باید هم انرژی و هم پول را اولویت بندی کنند.

این اغلب بدین معناست که راهکارهای مربوط به پایداری به اشتباه در انتهای لیست امور قرار می‌گیرند. به همان اندازه که مواجهه با بحران انرژی مهم است، توجه به پیامدهای بلند مدت اقدامات ما بر محیط زیست نیز حیاتی می‌باشد.

یکی از جنبه‌های ابتکار عمل‌های پایدار که معمولاً مفهوم آن به درستی درک نمی‌شود رابطه همزیستی بین سبز شدن و صرفه‌جویی اقتصادی از طریق افزایش کارایی است.

هر کدام از اهداف توسعه پایا بر روی موضوعی خاص تمرکز دارد برای مثال هدف شماره ۷ در مورد انرژی پاک و مقرون به صرفه است که در صورت افزایش هزینه‌های انرژی بتوان با ناکارآمدی‌های انرژی و ناپایداری‌های موجود روبرو شد.

یکی از این اهداف که به بهبود پایداری در صنعت کمک کرده و در عین حال به هزینه‌های فعلی انرژی نیز توجه دارد هدف شماره ۱۷ است که مشارکت برای رسیدن به اهداف نام دارد.

در این هدف بیشتر بر روی همکاری تاکید شده است. تولیدکنندگان و شرکت‌ها باید با همکاری یکدیگر به راهکارهای زیست سازگار دست پیدا کنند. با این کار ضمن صرفه جویی در زمان، هزینه و انرژی به حفظ سیاره زمین نیز کمک خواهد شد.

در نهایت نبود درک کافی از این که پایداری می‌تواند منجر به صرفه جویی در هزینه‌های انرژی شود می‌تواند باعث ایجاد محدودیت برای شرکت‌ها در راه رسیدن به اهداف توسعه پایا گردد.

علاوه بر آن جداسازی و تفکیک صنایع نیز مانعی بر سر راه انرژی پاک و مقرون به صرفه است.

کووید-۱۹، جنگ روسیه و اوکراین و شفافیت

وجود دوراهی‌های استراتژیک در صنعت و چالش‌های غیرمنتظره‌ای که در بالا به آنها اشاره شد به طرز اجتناب ناپذیری توسعه پایدار را دچار محدودیت می‌کند.

انعطاف ناپذیری در زنجیره تامین مشکلی بود که صنایع باید با آن دست و پنجه نرم می‌کردند: در چنین زنجیره ارزش ضعیفی زمانی برای اولویت بندی اهداف توسعه پایا وجود نخواهد داشت.

پاندمی کووید-۱۹ در زمان شیوع باعث ایجاد مشکلاتی در زنجیره تامین شده بود: زنجیره‌های تامین به دلیل بروز وقفه‌های پیش بینی نشده قادر به ادامه روند معمول خود نبودند.

انباشته شدن تقاضاها و تحویل سفارشات با تاخیر تبدیل به یک امر عادی در صنایع نساجی و پوشاک شده بود.

کسب و کارها یا با شرایط جدید کنار می‌آیند یا ناچار به تعطیلی می‌شدند اما حتی با وجود سازگاری صنایع با نورم‌های جدید که همان رویکرد «زندگی با وجود کووید-۱۹» بود، چالش‌های موجود همچنان باقی ماندند.

امروزه یک رکود ظاهری در تقاضای مصرف کنندگان پدیدار شده که ممکن است مانع از آغاز رشد و شکوفایی اقتصادی شود. علاوه بر آن انتظار می‌رود انبارها مجدداً با انباشتگی محصولات روبرو شوند.

از سوی دیگر این احتمال وجود دارد که به دلیل افزایش هزینه‌های زندگی، تقاضای جهانی برای کالاهای غیرضروری - محصولات لذتی که برای لذت بردن از شرایط ابتدایی زندگی ضروری نیستند مانند منسوجات و پوشاک - رو به کاهش باشد.

از دیگر مشکلات موجود در زنجیره تامین می‌توان به حمله روسیه به اوکراین اشاره کرد که بروز اختلال در تحویل و افزایش هزینه‌ها از پیامدهای آن است. این چالش‌ها نشان دهنده نیاز مبرم به تنوع سازی در صنعت می‌باشد درست همان طور که در هدف شماره ۹ اهداف توسعه پایای سازمان ملل به آن اشاره شده است.

روش‌های تولید جایگزین برای مدیریت این اقتصاد پرتلاطم، مشکلات استراتژیک و مصرف در زنجیره تامین ضروری است.

برای مثال تولید بر اساس تقاضای یکی از این روش‌هاست. سرمایه گذاری بر روی فناوری‌هایی که شرایط ایجاد چنین تحولاتی را در صنعت فراهم می‌کنند به برندها و تولیدکنندگان کمک می‌کند تا از جمع شدن کالاها در انبارهایشان جلوگیری کنند.

شرکت‌ها بهتر است برای انبار نشدن کالاها و جلوگیری از هزینه‌هایی که در پی انبار کردن، تولید بیش از حد و مدیریت ضایعات پیش خواهد آمد، با توسعه پایدار کسب و کارشان در این اقتصاد متلاطم موقعیت خود را حفظ کنند.

علاوه بر آن ابزار شفافیت دیجیتال می‌تواند به ابهام زدایی از زنجیره‌های تامین کمک کرده و زمانی که زنجیره‌های تامین به دلیل درگیری‌های سیاسی دچار اختلال می‌شوند، شفافیت برندها و تولیدکنندگان را تضمین کند و امکان برنامه ریزی و استفاده از منابع جایگزین را فراهم نماید.

برای اعمال سیستم‌های گردش‌های چالش‌های متعددی وجود دارد مانند مقیاس‌پذیری، ارتباط و زنجیره‌های تامین موجود. با این حال شکی نیست که برای رسیدن به اهداف توسعه پایدار سازمان ملل تا سال ۲۰۳۰ به تغییر نیاز است.

شاید به کارگیری استراتژی‌های گردش‌های مدل‌های کسب و کار برای استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های کوچک و متوسط ساده‌تر باشد.

با این حال اعمال سیستم‌های گردش‌های شرکت‌های بزرگ‌تر به دلیل دسترسی جهانی و تقاضای سهام از اهمیت بیشتری برخوردار است.

مفهوم گردش‌های بودن به خودی خود چالش برانگیز نیست بلکه چالش اصلی در اجرای فرایندها و مراحل این سیستم خواهد بود.

با وجود چالش‌های اجتماعی موجود، چشم‌انداز به روز رسانی شیوه کاری شرکت‌ها که به طور بالقوه نیازمند صرف زمان، هزینه و نیروی انسانی است، می‌تواند بلافاصله برای شرکت‌هایی که به دنبال روش‌هایی برای صرفه‌جویی پول به جای خرج کردن آن هستند، نوشته شود.

پاسپورت‌های دیجیتال محصولات مثالی از یک سیستم گردش‌های مقرون به صرفه است.

کارلا مگرودر، رییس سازمان غیرانتفاعی ACCELERATING CIRCULARITY می‌گوید: درست است که پاسپورت‌های دیجیتال محصولات دارای مشکلات بالقوه‌ای هستند اما این قابلیت را دارند که به ما کمک کنند تا از محتوای الیاف تشکیل دهنده لباس و مواد شیمیایی به کار رفته در آن و موارد دیگر آگاه شویم.

نکات مهم

* احتمالاً درک عمومی درستی از این که سرمایه‌گذاری بر روی پایداری می‌تواند در طولانی مدت منجر به بهره‌وری هزینه انرژی و بازگشت سرمایه شود وجود ندارد.

* تفکیک صنایع مانعی بر سر راه استفاده از انرژی پاک و مقرون به صرفه می‌باشد و در نتیجه برای از نو ساختن صنعت همکاری در زنجیره‌های تامین ضروری است.

* یک زنجیره تامین تضعیف شده و آسیب پذیر باعث ایجاد محدودیت در سرمایه‌گذاری بر روی پایداری می‌شود اما همین سرمایه‌گذاری‌ها می‌تواند منجر به ایجاد زنجیره تامین انعطاف پذیرتری شود.

* گردش‌های کردن سیستم یک سرمایه‌گذاری هزینه‌بر و قابل اجتناب است اما روش‌های اقتصادی‌تری وجود دارد که شرکت‌ها می‌توانند با به کارگیری آنها نخستین گام‌ها را در مسیر رسیدن به هدف‌های مربوط به گردش‌های بودن اهداف توسعه پایا بردارند.

مرجع:

Otis Robinson, Cara Dudgeon, "Barriers to the UN's sustainable goals",

WTIN, December 2022

تهیه و تنظیم: شبلم سادات امامی رئوف

در مجموع یک زنجیره تامین تضعیف شده می‌تواند بازگو کننده ضرورت دستیابی به اهداف تعیین شده باشد. برعکس آن، اهداف توسعه پایای سازمان ملل اغلب مسیر رسیدن به یک زنجیره تامین انعطاف پذیر در صنعت نساجی و پوشاک را روشن می‌کنند.

پیچیدگی زنجیره تامین

بی شک در کنار تنوع بخشی صنعتی، ابهام زدایی از زنجیره تامین نیز یک اولویت مهم در صنایع نساجی و مد به شمار می‌رود.

شفافیت نه تنها باعث ارزش بخشیدن به تلاش‌های صورت گرفته در جهت ساخت یک زنجیره ارزش اخلاقی که هم از نظر اجتماعی و هم زیست محیطی پایدار باشد، می‌شود بلکه بلافاصله مزایای رقابتی ایجاد می‌کند.

مشکلات استراتژیک که در بالا به آنها اشاره شد مانند کووید-۱۹ و جنگ بین روسیه و اوکراین نشان داد که زنجیره تامین تا چه اندازه می‌تواند غیرشفاف باشد.

ابهام و شفافیت نداشتن در زنجیره تامین یکی از موانع کلیدی بر سر راه SDG ۹ که تمرکز آن بر روی زیرساخت انعطاف پذیر است، می‌باشد. زنجیره‌های تامین امروزی انعطاف پذیر نبوده و به آسانی تحت تاثیر عوامل مداخله کننده قرار گرفته و منحل می‌شوند.

در نتیجه برای استناد به آگاهی هوشمند ساختار زنجیره تامین و پتانسیل محدود در برابر وقف‌های پیش آمده به یک زنجیره تامین شفاف نیاز است.

گردشی نبودن

ذات پیچیده و طولانی زنجیره ارزش منسوجات و پوشاک می‌تواند باعث ایجاد سردرگمی در مورد مبدا مواد اولیه شده و در نتیجه گردش‌های بودن را که یکی از مباحث مهم در اهداف توسعه پایاست، با مشکل مواجه کند.

بر اساس گزارش منتشر شده توسط تکستایل اکسچنج کمتر از ۰/۵ درصد بازار جهانی الیاف از منسوجات بازیافتی پیش و پس از مصرف تشکیل شده است و تنها ۳/۵ درصد فروش مربوط به مدل‌های تجاری بر پایه اقتصاد گردش‌های می‌باشد.